

Jes Lunde (SF):

Det var SF, der i 1992 i det såkaldte aktive-ringsforlig tog initiativ til at få indført en række orlovsordninger; først var det til uddannelse af forældre, og siden er der kommet sabbat-orloven til.

Det har også vist sig, at der er ganske mange mennesker, som er interesseret i at tage orlov. LO lavede en undersøgelse forleden, som anslog, at der var 200.000, der overvejede det, men der er ikke så mange, der har gjort det i praksis endnu, og derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi politisk interesserer os for at fjerne de forskellige forhindringer, der kan være for, at folk tager en orlov, og jeg tror, at én af dem for forældreorlovens vedkommende er, at forældre ikke kan have nogen sikkerhed for, at de kan få deres børn tilbage i børnehaven eller vuggestuen, når de er færdige med deres orlov.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvad regeringen agter at gøre for at skaffe forældrene garanti for, at de kan få deres børn passet igen, når de er færdige med orloven.

Socialministeren (Erling Olsen, fg.):

Regeringen er enig med SF i, at dette er et vigtigt problem, og regeringen er utilfreds med, at det kun er i halvdelen af landets kommuner, at en sådan garanti eksisterer. Derfor har vi taget spørgsmålet op i den aftale, vi indgik med kommunerne om økonomien for 1994, og regeringen og Kommunernes Landsforening henstillede i fællesskab direkte til kommunerne, at de i forbindelse med orlov skulle give forældrene garanti for plads i en daginstitution, når de havde behov for det.

Dette problem vil vi tage op endnu en gang med kommunerne, når vi skal drøfte, hvorledes vi får gennemført børnepasningsgarantien i 1994.

Jes Lunde (SF):

Jeg takker for, at regeringen ser på denne sag på samme måde, som SF gør, men jeg vil godt spørge, om ikke regeringen vil sørge for at få en lidt hurtigere status på, hvordan det så ser ud nu, efter at henstillingen er givet. Er der virkelig kommet nogle flere kommuner med på det her, og hvis der stadig væk er en hel del kommuner, som ikke vil give denne børnepasningsgaranti, vil regeringen så ikke tage initiativ til meget hurtigt at få lavet nogle bindende

aftaler med kommunerne? For at tage det op i forbindelse med forhandlingen om børnepasningsgarantien til 1995, er muligvis lidt sent, selv om jeg ikke ved, hvornår forhandlingen skal finde sted. Retten til orlov træder jo i kraft 1. januar 1994, så problemet burde være klaret pr. den dag, og skal det ske, må regeringen tage nogle initiativer her i efteråret. Så det er i løbet af nogle få uger, man skal skaffe sig en status over problemet, og, hvis der er store mangler, indgå nogle bindende aftaler med kommunerne. Vil regeringen tage initiativ til det?

Socialministeren (Erling Olsen, fg.):

Jeg kan love hr. Jes Lunde, at vi vil foretage en fornyet henvendelse til kommunerne for at få at vide, i hvilket omfang henstillingen er blevet fulgt, og på dette grundlag overveje at fremskynde forhandlingerne med kommunerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 158

7) Til *sundhedsministeren* (4/11 93) af:

Jørgen Winther (V):

»Vil ministeren drage omsorg for, at omskæring og refertilisation udgår som naturlige opgaver for det offentlige sygehuvæsen?«

Skriftlig begrundelse

Disse to »tilstande« kan ikke betragtes som alvorlige sygdomme, mens der er lange ventelister for patienter med alvorlige sygdomme.

Jørgen Winther (V):

Mit spørgsmål går overordnet på, om prioritering er mulig inden for det danske sundhedsvæsen.

Det er sådan, at der hersker stor usikkerhed, om det er muligt at sige stop for omskæring og for det, der hedder refertilisation. På f.eks. Skejby Sygehus i Århus venter i dag 250 patienter på omskæring, og hver operation koster omkring 6.000 kr. Nogle og tredive patienter venter på refertilisation dér, og hver operation koster omkring 35.000-40.000 kr. Derfor vil jeg gerne spørge den fungerende sundhedsminister, om det er muligt, at vi i amterne kan sige